

Covid-19 بازگشت دولت رفا (بهبودی)؟

نویسنده Gaël Giraud، مدیر، در مرکز ملی تحقیقات علمی (CNRS)، استاد مکتب بزرگ نورمال و مکتب بزرگ پل سازی ه و سرک سازی پاریس. (1)

مترجم: عزیز رکین

این بیماری همه گیر نقاط ضعف مدل اقتصادی پیرال و فردگرایانه را نشان می دهد و نیاز دولت را به مأموریت اصلی خود افزایش می دهد: بقای همه را بدان مربوط می سازد.

قرنطین موقتی اروپا این ایده را زنده میسازد که سرمایه داری در نهایت یک سیستم بسیار شکننده است و دولت رفا به عقب بر خواهد گشت.

در حقیقت، نقص در سیستم اقتصادی ما که توسط تراژدی عروق کرونا ویروس آشکار شده است، متأسفانه ساده است: اگر یک فرد آلوده در طی چند روز قادر به آلوده کردن چندین نفر دیگر باشد و اگر این بیماری دارای مرگ و میر قابل توجهی است، مانند مورد Covid-19، هیچ سیستم تولید اقتصادی نمی تواند بدون یک سرویس عمومی قدرتمند دولتی زنده بماند. در واقع، کارمندان در پایین نردبان اجتماعی دیر یا زود همسایگان خود را آلوده می کنند و رئیس خود یا به وزیر سرانجام ویروس را انتقال می دهند. غیرممکن است برای حفظ داستان های خیالی انسان شناختی فرد گرایی منتقل شده توسط اقتصاد نئوپیرال و سیاست های از بین بردن خدمات عامه که چهل سال است آن را همراهی می کند: وجود خارجی منفی ناشی از ویروس به طور بنیادی مخالف تصورات ابتدای (start-up nation) است که توسط کارآفرینان داوطلب نهادها کوچک (اتمی) شکل گرفته است.

سلامتی هر یک به سلامتی همه بستگی دارد. همه ما موجودات در روابط وابسته به هم هستیم. البته ممکن است برخی امیدوار باشند که در صورت بدترین اتفاق برای آنها، امتیازات دسترسی به خدمات بیمارستان های خصوصی را برای آنها راحت تر خواهد ساخت. اما اینها در اسپانیا مورد تأیید قرار گرفته است و باید در هر جای دیگر مورد نیاز باشد. در هر صورت، ساختن یک سیستم اقتصادی بر روی چنین ریسکی، یک قمار شخصی بسیار پر مخاطره خواهد بود. از آنجا که این پاندمی به هیچ وجه آخرین نیست، کمتر از یک قرن دیگر بر نمی گردد، برعکس: گرم شدن کره زمین وعده چندین پاندمی های تروپیکل را می دهد، همانطور که سازمان بهداشت جهانی و هیئت بین دولتی در مورد تغییرات آب و هوا (IPCC) می گویند.

بدون وجود خدمات عامه کارآمد که امکان درمان با همه را فراهم کند، بنابراین دیگر هیچ سیستم تولیدی پایدار سرمایه داری در دوره کورو ویروس وجود ندارد. و بنابراین نه بیشتر در دهه های آینده. فراخوان مادف (Le Medef) در 12 مارس مبنی بر "رقابتی تر کردن ابزار تولید" یک خیانت عمیق و عدم درک از پاندمی است.

در مورد "بازگشت از دولت بهزیستی" چطور؟ روح وی در سال 2008 مجدداً ظاهر شده بود. تجربه نشان داده است که نرخ تورم پولی بانک های مرکزی برای بانک های خصوصی برای اقتصاد واقعی (real) هیچ فایده ای نداشته است. حتی امروز، در دوبلین، جوانان ورشکسته پس از سلب مالکیت از آپارتمانهای خود در سال 2010 که در خیابان زندگی میکنند، توسط یک سیستم بانکی این ندی که بدهی های آن کاملاً توسط دولت پرداخته شده بود، یعنی توسط خود مالیات دهندگان این ندی.

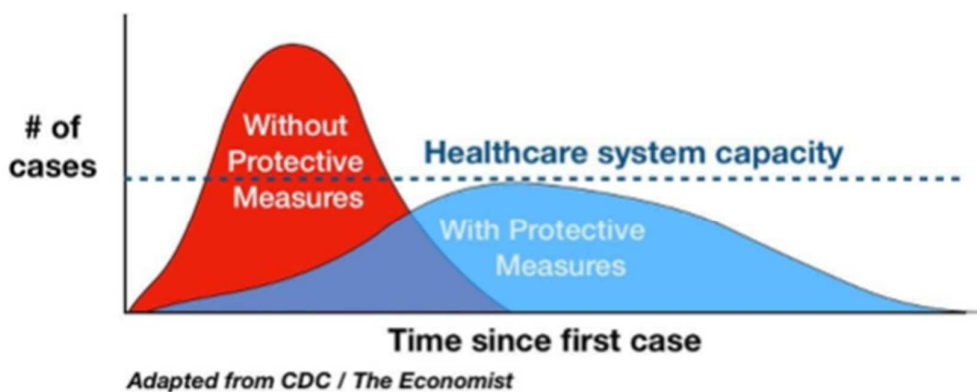
در سال 2020، این دستگاه تولیدی است که در بیشتر کشورهای بزرگ صنعتی تا حدی مسدود شده اند این امر به بحران های مختلف پرداخت بدهی و احتمالاً به خرابی مالی جدید منجر می شود. با این حال، قدرت پولی بانک های مرکزی می تواند تعدادی از بانک ها را به طور مصنوعی نگه دای کند، اما نمی تواند انسانها را ایمن نگهدارند، سهامداران بورس وضع را خوب درک کرده اند: مشکلی که از اقتصاد واقعی ناشی می شود، تنها با سیاست پولی قابل حل نیست. اینجاست که دولت وارد صحنه می شود.

برای شناسایی بازگشت احتمالی یک وضعیت رفاهی عام (دولت رفا)، بازگشت به گراف زیر که قبلاً در شبکه های اجتماعی جهان گشوده است مفید خواهد بود: بدون اقدامات محافظوی، اوج (pic) موارد عفونت های جدی (در خاکستری در اینجا) از خط افقی ظرفیت پذیرش سیستم بیمارستان فراتر می رود. با اقدامات محافظوی، "صاف کردن" خط منحنی (قرمز) باعث می شود که آن را در زیر خط آب متحرک نگه دارد.

دو نوع مداخله عمومی (دولتی) با استفاده از این گراف و از طریق آنها، دو مفهوم از دولت قابل طرح است. آنچه آنها را از هم جدا می کند رابطه آنها با خط افقی است. این از آسمان سقوط نکرده است: این نتیجه سیاست های بهداشت دولتی است که طی دهه های گذشته انجام شده است. در فرانسه، برای 13.600 نفر یک بستر احیا (Reanimation) داریم. در ایتالیا، یک در 17000 نفر. در آلمان، 1 در 8300. اگر فرانسوی ها امروز از کرونا ویروس می میرند، دلیل آن این است که سه دهه ریاضت بودجه وی باعث کاهش ظرفیت حمل سیستم بیمارستان های عامه (دولتی) ما شده است. به ویژه قانون "شفاخانه، مریض، صحت و محل" (HPST) در زمان خانم Marisol Touraine, وزیر صحت عامه وقت که با کاهش یک میلیارد یورو در هزینه های عمومی برای بیمارستانها در سال 2018 تشدید شده است.

دولت نئولیبرال، کاملاً تصرف شده توسط منافع شخصی معدودی، منحنی افقی را "طبیعی" و داده های نامشهود می داند. هیچ "پول جادویی" برای تأمین مالی بیمارستان های خود، افزایش ظرفیت آنها، نجات جان افراد را ندارد. پس از آن فقط باید با تمرین، نه، انواع مختلفی از محصور کردن، روی منحنی خاکستری واحد عمل کرد. سرانجام، آنها پول های عمومی را حیف و میل مینمایند. جستجو کردن یک بیمار فرضی "صفر"، کار بیهوده است در حالی که چند صد هزار نفر در حال حاضر آوده شده اند.

دوت رفاه یا بهتر بگوییم ، دوتیکه کاملاً به شهروندان خود اهمیت می دهد ، دوتی است که نه تنها با قرنطین کردن شهروندان خود سعی می کند منحنی عفونت را هموار کند ، بلکه در راستای افقی آن عمل می کند ، در بیمارستانهای دوتی خود سرمایه گذاری می کند، ماشین آلات. کمکی تنفسی خریداری مینماید و بودجه عمومی را برای راه اندازی خدمات مراقبت های فوری و ویژه "درروستاها" آزاد می کند. آیا این خیلی طول خواهد کشید ؟ امروزه، در شمال ایلیا هتلها را دوت غصب مینماید، تا آنها را تبدیل به بیمارستان ها نماید. بین بیمارستان دانشگاهی پیشرفته، که ده سال برای ساخت آن ضرور است و یک اتاق هتل، یک رسانه دقیق مطابق با فوریت شرایط وجود دارد. امروز ضرورت واقعی به بازگشت دوت رفا است. تنها راه نجات "ابزار تولیدی" اما مهمتر از همه نجات حیات مردم است.

مواخذ:

1 – La référence:

https://www.liberation.fr/debats/2020/03/26/covid-19-le-retour-de-l-etat-providence_1783196

26 Mars 2020